

Sygn. akt I C 824/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Rafałko

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2022 r. w Tczewie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. L. i H. L.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 824/21

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 1911 k.p.c. sąd może oddalić powództwo na posiedzeniu niejawnym, bez podejmowania wcześniejszych czynności i prowadzenia postępowania, jeżeli z treści pozwu i załączników oraz okoliczności dotyczących sprawy wynika oczywista bezzasadność powództwa.

Oczywista bezzasadność roszczenia to bezzasadność niebudząca jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że roszczenie, z którym występuje powód, nie zasługuje na udzielenie mu ochrony prawnej, a wniosek taki nasuwa się niezwłocznie po zaznajomieniu się z roszczeniem oraz jego podstawą faktyczną i prawną. W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy mamy do czynienia z taką sytuacją.

Z treści pozwu jednoznacznie wynika, iż powodowie zamierzają odwołać darowiznę z 15 lipca 2010 r. uczynioną na rzecz syna powódki R. S.. Świadczy o tym chociażby fakt powoływania się w treści pozwu na przesłankę odwołania darowizny w postaci rażącej niewdzięczności obdarowanego. W treści umowy darowizny z 15 lipca 2010 r. wskazano inne nazwiska powodów, lecz związane jest to z faktem zmiany nazwisk dokonanej przez powodów dniu 4 marca 2016 r. (vide informacja z systemu PESEL-SAD). Na chwilę zawierania umowy powódka nosiła nazwisko S.-B., zaś powód – B.. Niesporne jest, iż obdarowany zmarł w dniu 5 lutego 2018 r. i za jego życia darowizna nie została odwołana. Skoro zatem pozew w przedmiotowej sprawie został wniesiony już po śmierci obdarowanego roszczenie procesowe powodów nie zasługuje na udzielenie mu ochrony prawnej. Jak bowiem wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z 7 listopada 2002 r. darczyńca nie może odwołać darowizny po śmierci obdarowanego, nawet jeżeli nie upłynąłby termin określony w art. 899 § 3 k.c. (vide II CKN 1395/00, Legalis nr 57091). Z treści art. 900 k.c. wynika bowiem bezspornie, że odwołanie darowizny następuje przez oświadczenie złożone obdarowanemu na piśmie. Jeżeli weźmie się pod uwagę również przepis art. 61 k.c., odnoszący się do chwili złożenia oświadczenia, należy dojść do wniosku, że oświadczenie o odwołaniu darowizny musi być złożone za życia obdarowanego. Zgodnie z przytoczonym przepisem oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła się zapoznać z jego treścią. Z oczywistych względów taka możliwość nie istnieje po śmierci tej osoby. Z tych przyczyn należy wykluczyć możliwość odwołania darowizny po śmierci obdarowanego. W przywołanym wyżej wyroku Sąd Najwyższy wyjaśnił ponadto, iż przyczyną odwołania darowizny może być wyłącznie rażąca niewdzięczność obdarowanego, nie zaś rażąca niewdzięczność spadkobierców obdarowanego. Gdyby wolą ustawodawcy było przyznanie darczyńcy prawa odwołania darowizny wobec spadkobierców obdarowanego, znalazłoby to wyraz w treści przepisów dotyczących

umowy darowizny, podobnie, jak uregulowano sytuację prawną spadkobierców darczyńcy. W realiach niniejszej sprawy oznacza to, że powodowie nie mogą obecnie odwołać darowizny uczynionej na rzecz zmarłego R. S. względem jego spadkobierców, tj. w szczególności – synowej.

Mając powyższe, na podstawie art. 898 § 1 k.c. a contrario w zw. z art. art. 1911 k.p.c., oddalił powództwo na posiedzeniu niejawnym. Za oczywiście bezcelowe Sąd uznał wezwanie powodów do uzupełniania braków formalnych pozwu.